

FESTIVAL VAN VLAANDEREN MECHELEN PRESENTEERT

LUNALIA

MA 24.04 – 20:15

Fijnbesnaarde
Argentijnse
passie
Tangos entre
cordes

50% passie

50% snaren

LOCATIE

Stadsschouwburg Mechelen

BEZETTING

Cyril Garac *viol*

Lionel Allemand *cello*

Leonardo Teruggi *contrabas,
arrangementen, composities*

Sandra Rumolino *zang, teksten*

IN SAMENWERKING MET

Cultuurcentrum Mechelen

Programma

C. Gardel - A. Le Pera, arr. L. Teruggi

El día que me quieras

L. Teruggi - S. Rumolino

Esos años atrás

La juntada

Milonga para una pena

L. Teruggi

Astornudando

J. Dames - H. Manzi, arr. L. Teruggi

Fuimos

C. Gardel - A. Le Pera, arr. L. Teruggi

Sus ojos se cerraron

L. Teruggi - S. Rumolino

Luna clandestina

L. Teruggi

Vals surréelle

C. Aznavour, arr. L. Teruggi

Bohemia

L. Teruggi - S. Rumolino

Sin polleras

L. Teruggi

Milonga en seis

M. Emer - G. Kalikian, arr. L. Teruggi

Je te dirai

L. Teruggi - S. Rumolino

Milonga de Babel

Tango's van gisteren en vandaag. Muziek van morgen

Wie twintig jaar geleden aan de Frans-Argentijnse zangeres Sandra Rumolino had gevraagd of ze tango de 21ste eeuw kan inloodsen, had ze kunnen antwoorden met "Mais oui, c'est dans mes cordes". Het is een uitdrukking om aan te geven dat je het kan. *Yes, I can!* Rumolino nam dit letterlijk en liet zich omringen door drie strijkers. Middenin de snaren staat ze, tussen de strijkers, *entre cordes*. Violist Cyril Garac, cellist Lionel Allemand en contrabassist Leonardo Teruggi tekenden present om het genre up-to-date brengen. De zoektocht naar hedendaagse tango kon beginnen. Tangos *entre cordes* was geboren. Maar klassieke muziekinstrumenten die een in steen gebeiteld genre gaan moderniseren? Dat klinkt op zijn minst gezegd als een uitdaging. De altstem van Rumolino vervolledigt als missende harmonische schakel het perfect vierstemmig ensemble, al beschrijft ze de rol van iedere muzikant op een meer poëtische manier: "De viool is de stem van de ziel, de cello van het hart, de bas van de ingewanden, en de stem zelf is de emotionele snaar."

Bewuste modernisering

Ook met mooie woorden omschreven blijft het een ongewone bezetting, zeker in de tangotraditie. Er klinkt geen overweldigende orquesta típica met tot wel twaalf muzikanten. En waar is de bandoneon waarmee Astor Piazzolla tango nieuw leven inblies? Niets hiervan. Omdat Piazzolla's *tango nuevo* al zeventig jaar oud is, ging het kwartet op zoek naar een andere invulling voor nuevo. De vernieuwende klank die u zal horen is voor een groot deel te danken aan de composities en arrangementen van contrabassist Leonardo Teruggi. Hij herleidde de melodieën en ritmische poëzie tot het absolute minimum, om vervolgens die essentie te verdelen onder vier ongewone stemmen: een atypisch strijkkwartet. Een radicale breuk met het verleden is het niet, eerder een verzoening tussen heden en wat geweest is. Daarbij respecteren Rumolino en Teruggi de pioniers van toen. Nummers als '*Sus ojos se cerraron*' (Haar ogen gesloten) komen uit de stal van Gardel-Le Pera, oftewel zanger Carlos Gardel en tekstschrijver Alfredo Le Pera. Dit Argentijns tangotandem uit de jaren dertig zette met hun nummers - en dankzij het succes van hun films - tientallen klassiekers op de kaart. Vergelijk thuis eens Gardels '*Sus ojos se cerraron*' met de vertraagde versie van dit kwartet. Het tragische lied over de dood van een geliefde leent zich perfect voor een bijna-stilvallen van de muziek. De uitwisseling tussen ijle harmonieken laat u met koude rillingen achter, zelfs zonder het begrijpen van de Spaanse tekst. Een ander arrangement van een Gardel-Le Pera juweeltje is '*El día que me quieras*' (De dag dat je van me houdt), bovendien de opener van het concert vanavond. Als in een fantasia zoekt de melodie naar houvast in de vioolpartij tot ze die vindt bij de cello. Het is zo'n sterke houvast dat de stem nog niet aan bod hoeft te komen. Onhoorbaar warmt ze zich op achter de strijkers. Alsof de filmische klank van de strijkers haar allereerst tot verstomming brengt. Wanneer Rumolino uiteinde-

lijk aantreedt in 'Esos años atrás' (Die jaren geleden), na een trippelend tangoritm, wordt duidelijk hoe de kaarten verdeeld zijn: evenredig. De strijkers houden zich niet in als ze zingt. Ze is één van hen en geeft de melodie meermaals terug aan haar collega's. Nostalgie druipt van de zelfgeschreven tekst en nestelt zich weemoedig in onze oorschelpen. Naar wat verlangt ze? Welke warme herinnering biedt haar comfort? Iets later spiegelt Rumolino zich met het hoofdpersonage uit 'La Bohème', een Franse hit uit 1965 van Charles Aznavour. Een schilder denkt terug aan zijn jonge jaren in Montmartre en wenst dat hij daar opnieuw achter zijn ezel zit.

Tangos en tegenpolen

Snaar en stem ontmoeten elkaar nergens hartelijker dan bij 'La Juntada' (De ontmoeting). De grote aantrekkingskracht van dit lied en van tango tout court schuilt in de ambigue sfeerschepping, dansend tussen het speelse en het mysterieuze. Misschien komt het omdat melodie en ritme bij momenten elkaars tegenpolen zijn, met elk een eigen karakter en sterke wil. Ook onder de muzikanten komt dit tot uiting. Op het brede spectrum tussen spelerei en geheimzinnig teasing gaat de bassist in 'La Juntada' met een vrolijke ritmiek op wandel. De anderen moeten maar zorgen dat ze mee zijn.

De tango's van dit kwartet verbreden de uiteinden van het menselijk gemoed. Een spreidstand van emoties die de veelzijdigheid van het genre spiegelt. In een dipje door een lange werkdag? Luister tango. Dolblij na een succesvolle date? Luister tango. Althans kort samengevat. Tegenstrijdige gevoelens liggen er dicht bij elkaar. De humoristische kant komt eerst aan bod in 'Astornudando' - gezondheid! - want astornudando betekent niezen. Het is een instrumentaal uurwerkje dat tikt, prikkelt en kietelt. Maar kort daarna leiden pizzicati en korte boogstreken een klaagzang van de viool in. De sfeer keert om en het gelach sterft uit. De keerzijde van het hart wordt nog enkele keren belicht in dit programma: van de smachtende viool in 'Milonga para una pena' (Melonga voor het verdriet) tot de klaagzang in 'Fuimos' (We waren). Door de verhalende manier van zingen bereikt de pijn ons tot in het beenmerg van onze botten. Wie de liedtekst erbij neemt, zal dit zonder twijfel voelen.

*We waren de hoop die niet komt, die niet bereikt.
Dat geen glimp kan opvangen van zijn zachte middag.
We waren de reiziger die niet smeekt, die niet bidt.
Die niet huilt, die zich neerlegt om te sterven.*

Eindigen op een positieve noot zit er niet in, maar met de eigen compositie 'Milonga de Babel' worden we met een gerustgesteld gemoed uitgezwaaid. Het is een meertalige en veelzijdige afsluiter die ons verstild achterlaat. Wat er zich niet allemaal tussen Argentinië en Frankrijk bevindt, wat er niet allemaal beweegt tussen hart en stem, wat allemaal niet mogelijk is tussen de strijkers.

Liedteksten

Esos Años Atrás

Es una historia mas que no tiene final,
suspendida en tus ojos en un sueño real.
Donde el tiempo que pasa nos envía señales
que solo tú y yo sabemos descifrar.

Y hay ternura en el aire que huele a verdad
como así fue mi amor de esos años atrás.
Desvivido e intenso, feliz y sin razón
más la vida así lo quiso, sin perdón.

No habrá jamas olvido en mi piel,
mismo si el dolor de mi corazón
quebró lo mas hermoso que pude cultivar,
la inocencia de quererte, tierna fragilidad.

Así fue la historia y así lo sera,
de nada nos sirve querer volver atrás.
Hiciste tu camino, al que nunca mas crucé
o tal vez tuve miedo, de volverte a querer ?

Hoy quedan las palabras para conciliar
ese amor en mis versos como años atrás,
y estoy segura que a vos te pasa igual
recordas nuestra historia, sonreís y vibrás.

Fué una historia mas que no tuvo final,
suspendida en tus ojos en un sueño real.
Donde el tiempo ha pasado mas no puedo dejar
de pensar en tu amor, de esos años atrás.

La Juntada

Sueños de juventud con toda la inquietud del desafío.
Noches sin final esperando encontrar un nuevo amor.
Y con todo el desconcierto de un futuro tan incierto
éramos felices !

Que ayer por esa juntada
que hoy nos une mas que nada,
brindamos para seguir,
Estábamos Marcela, Norma y Fermin.

Una guitarreada,
sol de madrugada que tarda en llegar.
Copas que se cruzan,
se chocan, se usan de tanto tomar.
Voces que al entonar
canciones que al vibrar en la cocina,
son mas que melodías, son historias compartidas
que piden ansiosas volver.

No existen enojos, hay alegría en los ojos, hay amistad.
Surcamos nuestras vidas con música y penas mas lo que perdura,
es habernos encontrado en tu casa o en la mia
enlazados en un canto,
que ayer por esa juntada
que hoy nos une mas que nada
brindamos para seguir,
Estábamos Marcela, Norma y Fermin.

Milonga Para Una Pena

Bajo el manto de la noche
Se abrió una grieta en el alma
Por donde brotan los versos
Que mi garganta ya canta.

No hubo poeta ni canto
pa'expresar lo que senti
Y preparé mi camino
Para seguirlo sin ti.

El cielo esta decorando
El aire con sus cometas
Desprendiendole poesías
Al corazón de un poeta.

De repente las palabras
Nos van mostrando el camino
Por donde andar cosechando
Y que no aceche el olvido.

Y el cuerpo entero nos dice
Vibrando y con emoción
El tiempo no se detiene
Lo suspende una canción (x2)

Asi fue como de pronto
Errando y medio perdida
Busqué el fuego de la vida
Soplando viejas cenizas.

Y una mañana de otoño
En tus brazos ya dormida
Me desperté conmovida
Sabiendo que te quería.

Todos los dias y noches
Los años y hasta ayer
Nunca dudé del destino
Desde aquel amanecer.

Pero un día como tantos
Descubré tu desazón.
mi corazón abnegado
no quizo entrar en razón.

Fuimos

Fui como una lluvia de cenizas y fatigas
En las horas resignadas de tu vida
Gota de vinagre derramada
Fatalmente derramada, sobre todas tus
heridas
Fuiste por mi culpa golondrina entre la
nieve
Rosa marchitada por la nube que no
llueve
Fuimos la esperanza que no llega, que
no alcanza
Que no puede vislumbrar su tarde
mansa
Fuimos el viajero que no implora, que
no reza
Que no llora, que se echó a morir

¡Vete!

¿No comprendes que te estás
matando?

¿No comprendes que te estoy
llamando?

¡Vete!

No me beses que te estoy llorando

¡Y quisiera no llorarte más!

¿No ves?

Es mejor que mi dolor

Quede tirado con tu amor

Librado de mi amor final

¡Vete!

¿No comprendes que te estoy
salvando?

¿No comprendes que te estoy amando?

¡No me sigas, ni me llames, ni me beses

Ni me llores, ni me quieras más!

Fuimos abrazados a la angustia de un
presagio

Por la noche de un camino sin salidas

Pálidos despojos de un naufragio
Sacudidos por las olas del amor y de la
vida

Fuimos empujados en un viento
desolado

Sombras de una sombra que tornaba
del pasado

Fuimos la esperanza que no llega, que
no alcanza

Que no puede vislumbrar su tarde
mansa

Fuimos el viajero que no implora, que
no reza

Que no llora, que se echó a morir

¡Vete!

¿No comprendes que te estás
matando?

¿No comprendes que te estoy
llamando?

¡Vete!

No me beses que te estoy llorando

¡Y quisiera no llorarte más!

¿No ves?

Es mejor que mi dolor

Quede tirado con tu amor

Librado de mi amor final

¡Vete!

¿No comprendes que te estoy
salvando?

¿No comprendes que te estoy amando?

¡No me sigas, ni me llames, ni me beses

Ni me llores, ni me quieras más!

Sus Ojos Se Cerraron

Sus ojos se cerraron y el mundo sigue andando
Su boca, que era mía, ya no me besa más
Se apagaron los ecos de su reír sonoro
Y es cruel este silencio que me hace tanto mal
Fue mía la piadosa dulzura de sus manos
Que dieron a mis penas caricia de bondad
Y ahora que la evoco, hundido en mi quebranto
Las lágrimas trezadas se niegan a brotar
Y no tengo el consuelo de poder llorar
¿Por qué tus alas, tan cruel, quemó la vida?
¿Por qué esta mueca siniestra de la suerte?
Quise abrigo y más pudo la muerte
Cómo me duele y se ahonda mi herida
Yo sé que ahora vendrán caras extrañas
Con su limosna de alivio a mi tormento
Todo es mentira, mentira es el lamento
Hoy está solo mi corazón
Como perros de presa, las penas traicioneras
Celando mi cariño, galopaban detrás
Y escondida en las aguas de su mirada buena
La muerte, agazapada, marcaba su compás
En vano, yo, alentaba febril una esperanza
Clavó en mi carne viva sus garras el dolor
Y mientras, en la calle, en loca algarabía
El carnaval del mundo gozaba y se reía
Burlándose, el destino me robó mi amor
¿Por qué tus alas, tan cruel, quemó la vida?
¿Por qué esta mueca siniestra de la suerte?
Quise abrigo y más pudo la muerte
Cómo me duele y se ahonda mi herida
Yo sé que ahora vendrán caras extrañas
Con su limosna de alivio a mi tormento
Todo es mentira, mentira es el lamento
Hoy está solo mi corazón

Luna Clandestina

Luna clandestina, luna entreverada
Luna de pasiones, oscuras, calladas.
Me has acompañado romántica y llena
Cuando descubría el amor, apenas.

Luna arrabalera, de suburbios porteños
Del barrio de Flores o de un París bohemio
Seguis tan lunática, platónica, eterna !
Alumbrando mi vida cual ardiente lucerna.

Fuiste mi compinche de tantas andanzas,
Cuando encanallaba el amor en las plazas.
Y cuando enamorada creí en el amor,
Consolaste las penas de mi corazón.

Quiero homenajearte con todo respeto
Con estas palabras que brotan de mi pecho.
Romantica luna, haceme la gamba,
llévale esta zamba, mensaje de amor.

Recuerda aquella noche ahogada de pasión
Fuimos trilogia al borde del mar
quedaste grabada en mi luna enamorada
testigo imborrable que hoy sella mi voz.

Bohemia

Bohemia de paris alegre, loca y gris de un tiempo ya pasado
En donde en un desvan con traje de can can posabas para mi
Y yo con devocion pintaba con pasion tu cuerpo fatigado
Hasta el amanecer aveces sin comer y siempre sin dormir
La bohemiaa la bohemia
Era el amor delicidad
La bohemia la bohemia
Era una flor de nuestra edad
Debajo de un quinké la mesa del cafe feliz nos reunia
Hablando sin cesar soniando con llegar
La gloria conseguir y cuando algun pintor
Hallaba un comprador y un lienzo le vendia
Soliamos gritar con el y pasear alegres por Paris
La bohemia la bohemia
Era jugar te vi y te amé
La bohemia la bohemia
Yo junto ti triunfar podré
Teniamos salud, sonrisa, juventud y nada en los bolsillos
Con frio con calor el mismo buen humor
Bailaba en nuetro sed luchando siempre igua
Con hambre hasta el final haciamos castillos
Y el ancia dividir nos hizo resistir y no desfallecer
La bohemia la bohemia
Era mirar amanecer
La bohemia la bohemia
Era soñar con un querer
Hoy regresé a Paris cruse su niebla girs
Lo encuentre cambiado las lilas ya no estan
Ni suben al desban
Moradas de pasion soñando como ayer
Ronde por mi taller mas ya lo han desrumbado
Y han puesto en su lugar abajo un cafebar y arriba una pensión
La bohemia la bohemia
Que yo vivi su luz perdio
La bohemia la bohemia
Era una flor y al fin murioo

Sin Polleras

Qué pasó, en que parte de la historia,
han perdido la memoria, han conquistado el olvido ?
Que querés ! Si Buscando el desafío,
han errado inconsolables por las sendas del abismo.
Y mañana, será todo un desconcierto
porque los hombres inciertos, han marcado la frontera.
Nos gobierna la quimera, nos apartan, nos reprimen,
guarda ! No nos subestimen ...
Sin polleras hoy pretenden dirigir
los otarios que no paran de fingir.
No entendieron que la tierra,
las semillas, la bravura,
todo es hembra, que somos la Tierra entera !
¿Sin polleras a dónde quieren llegar ?
Agarrate porque esto no va' durar.
No me vengan con macanas,
unidas, todas hermanas,
no vamos a claudicar.
Y que tal, si intercambiamos los roles
fabricamos nuevos moldes con otra filosofía ?
Para ver, si de una vez por todas
podemos cambiar el mundo como buenas Amazonas.
Vos créeme, que somos el sexo fuerte
lo grito fervientemente, la vida nos hizo así.
y entiendo que sea difícil, darse cuenta que tal vez
el mundo ! andaba al revés ...
Sin polleras hoy pretenden dirigir
los otarios que no paran de fingir.
Hay que saber aceptarlo,
se acabo de todo darlo
hoy los hombres, van a tener que aflojar.
¿Sin polleras, a donde quieren llegar?
Agárrate, porque esto no va' durar.
Mejor háganse a la idea
que las mujeres ahora
no los vamos a largar.
Coda : No me vengan con macanas,
unidas, todas hermanas,
no vamos a claudicar !

Je te Dirai

Depuis bien longtemps,
je souffre de t'attendre sans espoir.
Le souvenir rode
de l'étreinte chaude
de nos premiers soirs.

Lorsque tu reviendras chercher, près de moi,
le parfum tendre de nos premiers émois,
je te dirai les deux mots d'adieu,
les deux mots: "Je t'aime";
ils me diront ton retour vers moi,
tout nouveau baptême.
Tu me diras combien ton exil fut triste,
je te dirai combien mon cœur te pleura;
tu fermeras tes yeux d'améthyste
pour mieux goûter, entre mes bras,
les mots que je dirai quand tu reviendras.

Puis, des jours viendront,
jours tristes traînant leur monotonie,
et nos corps lassés
fuiront le passé
et sa poésie.

Lorsque tu partiras chercher, loin de moi,
le parfum trouble de plus aînés émois,
je te dirai tout bas les deux mots
éternels: "Je t'aime"
et tu les emporteras comme un
souvenir suprême.
Tu t'en iras sans un mot d'adieu, hautaine;
sans un regret, sans larmes tu t'en iras.

Milonga De Babel

Milonga ...
mi-courte, mi-longue,
longue comme ton histoire
mystérieuse et migratoire
milonga, mi tierra, MI SOL.
Milonga ...
mitomana, atorranta
mythique par tes origines
qui cavalent de rive en rive
milonga que l'on aime tant !

Oriental, occidental o sureña
rapida, lenta, linda y sensual.
Candombera y orillera
de azabache o de papel,
Historias de hoy y de ayer.

Milonga ...
Secretos se cuentan,
de Yoruguas o Porteños
car deux villes t'ont pris d'assaut
fué que Gardel quien mejor te canto.
Milonga ...
miroir de notre histoire.
j'ai épuisé ton répertoire,
alors ma plume intrépide,
joue entre la France et l'Argentine.

Oriental, occidental o sureña
rapida, lenta, linda y sensual.
Candombera y guitarrera,
de azabache o de papel,
Historias de hoy y de ayer.

Milonga ...
my long and beautiful song
por el Rio de la plata
viajan los tambores de contrabando
que desde aun siguen sonando

Milonga ... de vientos lejanos
j'aime te chanter en plusieurs langues
avec mon accent qui tangué
para nombrarte Babel !

Oriental, occidental o sureña
rapida, lenta, linda y sensual.
Candombera y guitarrera,
de azabache o de papel,
Historias de hoy y de ayer.

Milonga ...
mi-courte, mi-longue,
longue comme ton histoire
mystérieuse et migratoire
milonga, mi tierra, MI SOL.
Milonga ...
de vientos lejanos
j'aime te chanter en plusieurs langues
avec mon accent qui tangué
para nombrarte Babel !

Biografieën

Sandra Rumolino

Sandra is een van de zangeressen die pure emotie geeft, door haar subtiële en verfijnde zinsbouw die in elk lied duidelijk naar voren komt. Geboren in Buenos Aires, was ze al zeer vroeg gepassioneerd door het populaire Argentijnse repertoire, van haar debuut in Parijs in 1987 tot het beroemde Argentijnse cabaret Les Trottoirs de Buenos Aires, mengde ze vaak zang, theater en dans.

Sinds 1997 zingt ze bij het Grote Tango Orkest van Juan José Mosalini en vertolkt ze vaak de titelrol van *Maria de Buenos Aires*, de opera van Piazzolla en Ferrer. Regelmatig wordt ze uitgenodigd om opnames te maken en te zingen in verschillende formaties: Ensemble Jerez Le Cam, Black Flowers, Debussy Quartet, Quatuor Caliente, ze heeft ook samengewerkt met grote solisten als Ophélie Gaillard, Juanjo Mosalini, Victor Villena, Kevin Seddiki, soms met repertoires die veel verder gaan dan de tango. Sandra reist langs de meest prestigieuze theaters in Europa, nieuwsgierig en altijd klaar voor de meest onwaarschijnlijke muzikale fusies. Maar de tango blijft de bron waar ze al het karakter en de kleuren die zo eigen zijn aan haar stem uit haalt.

Leonardo Teruggi

Contrabassist, componist en arrangeur, Leonardo's nieuwsgierigheid en precisie leidden hem tot het delen van een podium met grote artiesten in zeer eclectische stijlen en projecten. Hij creëerde met Juanjo Mosalini de *Mosalini-Teruggi cuarteto* (aangevuld door Romain Descharmes en Sébastien Surel) een hedendaags ensemble en tangokwartet dat een moderne en persoonlijke kamertango voorstelt. Als specialist van de hedendaagse tango speelt hij met de grootste figuren van het genre in Europa: met de grote bandoneonmeester Juan-José Mosalini, met pianist en componist Gustavo Beytelmann en met gitarist en componist Tomas Gubitsch. Hij is ook aanwezig in de barokscene naast Eduardo Egüez in het ensemble La Chimera en in het ensemble L'Arpeggiata. Leonardo Teruggi componeert voornamelijk voor het Mosalini-Teruggi cuarteto, het Hayakawa-Teruggi trio in Japan en het Tangos entre cordes project, maar ook opdrachten voor ensembles als het Surel-SégalGubitsch trio, het Cuarteto Lunares, Quinteto Respiro en La Chimera. Daarnaast doceert hij klassieke contrabas en tangokamermuziek aan het C.R.D in Gennevilliers.

Lionel Allemand

Lionel Allemand studeerde cello aan het CNR Marseille en vervolgens aan het CNSM Lyon. Van 1993 tot 1997 was hij eerste cellist van het Grand Théâtre de Tours Orkest en sinds 2007 vervult hij diezelfde functie bij het nationale operagezelschap "Opéra éclaté". Als lid van het cello octet van Beauvais, neemt hij deel aan talrijke hedendaagse creaties, met name met het Orchester National de France.

Hij is gepassioneerd door de Argentijnse tango en speelt in vele tango-formaties zoals onder andere het orkest "Café de los Maestros" in 2008, gepresenteerd in Parijs in de Salle Pleyel en tijdens de Nuits de Fourvière. Datzelfde jaar nam hij deel aan de show "Tanguera" in het Théâtre du Châtelet, in samenwerking met componist en gitarist Tomas Gubitsch. Alsook "De Tango van Ulysses" waarvan de eerste twee delen werden gecreëerd in het Théâtre de la Ville in 2012 en 2014.

Als eclectisch musicus is Lionel Allemand ook aanwezig in de jazzsfeer en is stichtend lid van het Esteban trio met tenor John Esteban en accordeonist Anthony Millet.

Cyril Garac

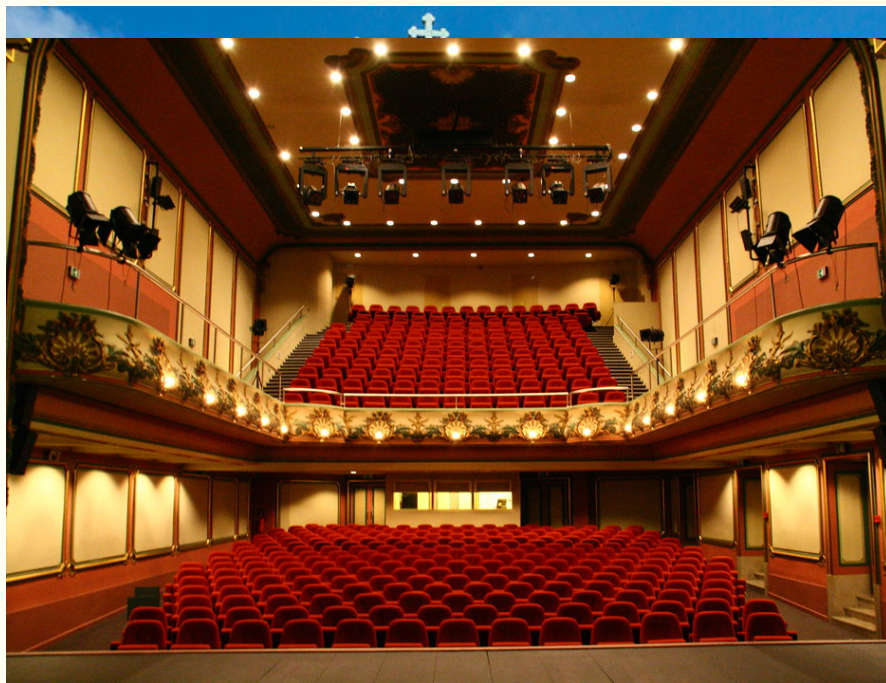
Geboren in Cannes (Frankrijk), ontving Cyril Garac unaniem een eerste prijs voor viool en kamermuziek aan het Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris. Als winnaar van verschillende wedstrijden, vervolmaakte hij zich met artiesten als Philippe Hirschhorn, Bruno Giuranna, Joseph Silverstein en Sigmund Nissel (Amadeus Quartet). Hij treedt regelmatig op tijdens festivals in Frankrijk en in het buitenland naast artiesten als Henri Demarquette, Joseph Silverstein, Julia Migenes en Ute Lemper. Als lid van verschillende kamermuziekensembles heeft hij meegewerkt aan de creatie en opname van vele hedendaagse werken.

Zijn natuurlijke nieuwsgierigheid heeft hem ook naar de wereld van de tango geleid, waar hij een van de meest gevraagde violisten in Europa is geworden.

Hij heeft ook gewerkt voor verschillende Franse filmproducties. Zijn discografie omvat opnames voor labels zoals Virgin Classic / EMI, Milan Records, Arion, Harmonia Mundi, geprezen door de Franse en internationale muziekers.

Daarnaast heeft Cyril ook verscheidene pedagogische acties.

Stadsschouwburg

De Stadsschouwburg van Mechelen dateert uit 1480. Oorspronkelijk was het gebouw de ontvangstruimte van het paleis van Margareta van York. Bij het begin van de zeventiende eeuw werd het een toneelzaal. De stadsschouwburg is een modern theater met comfortabele artiestenloges en een sfeervolle foyer met muurschilderingen van leerlingen van Gustave van de Woestyne.

EXPERIMENT/ALDENDE
KUNST/THEATER/JAZZ/AC
KLASSIEKE MUZIEK/POËZIE,
DESIGN/FOTOGRAFIE/DANS
OUDE MUZIEK/LITERATUUR
OPERA/ARCHITECTUUR/P
FILOSOFIE/FILMMUZIEK/
GESCHIEDENIS/ERFGOED/G
HEDENDAAGSE MUZIEK/FES
POLITIEK/ECONOMIE/WOR
PERFORMANCE/SOCIOLOG
CHANSO SOUNDS

Klara. Blijf verwonderd.

ARCO IS UW GDPR PARTNER

Arco streeft de GDPR richtlijnen na binnen onze Document Management en Workflow Management oplossingen bij al onze klanten.

Wij kunnen de bestaande situatie m.b.t. het in regel zijn met de GDPR-wetgeving beoordelen en de gewenste situatie vastleggen samen met de klant.

Een stappenplan naar de gewenste situatie met concrete acties is het resultaat van deze dienstverlening.

Hiervoor worden de volgende elementen binnen de GDPR-wetgeving nagestreefd:

- Rechtmatige, behoorlijke en transparante verwerking van de gegevens
- Juistheid van verwerking
- Integriteit en vertrouwelijkheid
- Welbepaald doeleinde bepalen
- Minimale gegevensverwerking verzekeren
- Beperkte bewaartermijn instellen
- Recht om vergeten te worden aantonen
- ...

Interesse?
www.arco.be

Arco
digital paperflow

PARKEER BIJ INDIGO

DE PARKEERAPP VOOR DE STAD

IN ONZE PARKINGS

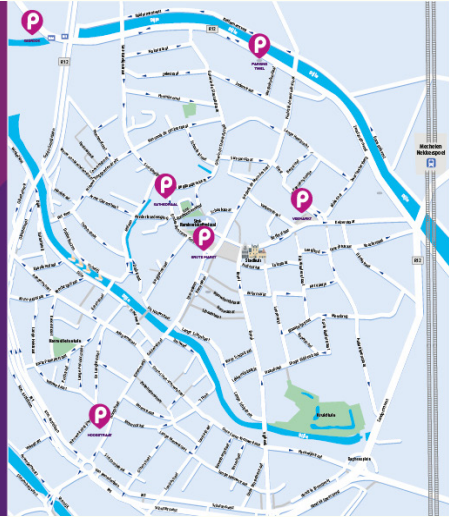
NEEM NOOIT MEER EEN TICKET

•
ONTDEK ONZE ABONNEMENTSFORMULES

•
RESERVEER JE PARKEERPLAATS

indigoneo.be

COLOFON

ORGANISATIE

Dr. Jelle Dierickx
directeur
Michaela Defever
marketing & PR
Lieve Depuydt
productie

PROGRAMMABOEK

Jelle Dierickx
Michaela Defever
Lieve Depuydt
Femke Verplancken

RAAD VAN BESTUUR

Marc De Geyter
voorzitter
Kris Vreys
ondervoorzitter
Ludo Kools
secretaris
Greet De Clerck
Liana Davtyan
François Mylle
Annemarie Peeters
Jerry Aerts
Annick Schramme
Björn Siffer

ALGEMENE VERGADERING

Michel Vanholder (voorzitter), Rogier Chorus, Heidi De Nijn, Bart De Nijn, Frank Nobels, Tom Van den Eynde, Raymond Vanderwaeren, Nicole Van Dessel, Bart Van Reyn

GRAFISCH ONTWERP EN CAMPAGNEBEELDEN

www.emilielauwers.be

WETTELIJK DEPOT: D/2016/0180/37

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag veelevoudigd en/of openbaar gemaakt worden zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Programma onder voorbehoud van wijzigingen.

Het is niet toegelaten beeld- of geluidsopnamen te maken tijdens de concerten zonder expliciete toelating van de directie van het Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen.

CONTACT

Festival van Vlaanderen Mechelen

Onder-den-Toren 12, 2800 Mechelen
T +32 (0)15 20 49 82
mechelen@festival.be

www.lunalia.be

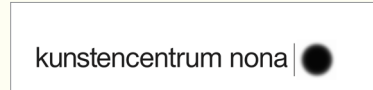
SUBSIDIENTEN

SPONSORS

PARTNERS

EUROPEAN FESTIVAL ASSOCIATION

Het Festival van Vlaanderen Mechelen maakt deel uit van de koepel Festival van Vlaanderen en is lid van de European Festival Association.

